

TOSSAL DE BALINYÓ

GRAN MANITÚ (MD) 270m

Oberta l'any 2009 per Roger Olmos i Gustavo Máñez.

Via ràpida, va a buscar la gran placa que domina el sector per travessar-la de baix a dalt en dos bonics llargs de corda. Com la resta de vies de la paret, ambient nul i roca de primera. Des del final de via es pot continuar per la Sal de Frutas, la Regular o sortir caminant cap al coll.

Material: 14 cintes. Recomanable un petit joc de friends o tascons i alguna boga savinera.

La majoria de vies del vessant sud de la Narieda es caracteritzen pel seu calcari de primera qualitat, bones dosis d'adherència i ineludibles trams de rostollam que li treuen qualsevol tipus d'ambient a les vies. Tot això amb una orientació sud estricta, ideal per quan el fred colla de valent. La Gran Manitú no és una excepció. Després de dues tirades inicials rostolleres, la via regala tres llargs de corda engrescadors, de dificultat moderada i ben divertits d'escalar. La ruta és prou ràpida, fet que permet continuar fins al cim del Balinyó si no en tenim prou.

- **Via:** Via Regular
- **Zona:** Tossal de Balinyó
- **Dificultat:** V+ (MD)
- **Dificultat obligada:** V+
- **Exposició:** Mitjà
- **Compromís:** Mitjà/baix
- **Llargària:** 270 metres
- **Equipament:** Via pràcticament equipada amb parabolts del 8
- **Material:** 14 cintes. Recomanable un petit joc de friends o tascons i alguna boga savinera
- **Orientació:** Sud
- **Valoració:*****

Aproximació:

Anant per la C-14 en direcció Andorra, un cop passat Coll de Nargó, creuem el Segre pel pont d'Espia agafant la carretera L-401 direcció Alinyà i Sant Llorenç. Seguim per la carretera fins trobar un desviament a mà esquerra direcció Canelles. Continuem per aquesta carretera fins a trobar un aparcament a mà esquerra. Des del parking veiem en primer terme una casa de pagès abandonada i al fons la cara sud de la Narieda. Seguim a peu en direcció a la casa. Un cop arribats a la casa hem de seguir cap a la paret amb certa intuïció. Total 45 minuts.

La via:

Destaquen per boniques les dos darreres tirades, que travessen la gran placa de baix a dalt. Tocarà escalar en adherència i emplaçar alguna peça. Per si sols aquests dos llargs ja valen la pena.

Llàstima que l'inici de la via sigui un rostoll, no és fins a la tercera tirada quan la cosa es posa interessant amb un llarg que va guanyant empenta. En general es tracta d'una via ràpida amb dos llargs que paguen la pena. Des del final de via podem continuar fins al cim anant a buscar la Sal de Frutas o la Regular.

Descens:

Des del cim baixem cap a la dreta direcció un coll, un cop passat aquest hi ha un altre, no tant evident; el prenem i baixem per una canal; el descens es troba molt ben equipat amb cordes fixes als punts més compromesos.